

Sledujete reláciu
Medzi Majstrom a žiakmi
„Veriť vo
vnútorného Majstra“
Diskusia s Najvyššou
Majsterkou Ching Hai
Kambodža –
30.7.1996
Ako sa všetci máte?
Tešíme sa,
že vás tu máme,
váš jasný úsmev
a veľmi krásnu tvár,
veľmi čisté vnútro.
Boli sme požehnaní
toľkými krásnymi ľuďmi.
Niektorí ľudia sú krásni,
ale správajú sa „nepekne“.
Neviem, niekedy je to
zvyk, zvyk alebo to je
niekedy príliš vzrušujúce,
alebo príliš sebecké.
Sebecké.
Ak nechcú byť človekom,
budú „mäkkýšom“.
Nebud'te teda ako ryba,
dobré?
Bud'te človekom,
bud'te vždy Budhom.
Vlastne by som vás
mala nechať tak,
aby ste našli svoju cestu.
To je to najlepšie.
Pretože stále predstierate,
akoby ste nič nevedeli,
a ste ešte veľmi mladí,
chcete cukríky,
koláče a príbehy,
rozprávky na dobrú noc,
všetky možné veci,
prišli ste tak zďaleka,
aby ste ma videli,
tak som si pomyslela:
„Dobré, dobré,
predstierajme spolu,
akoby ste toho veľa nevedeli
a akoby som ja vedela
mnoho vecí,
aby sme mohli byť spolu.“
Aj keď som tu každý deň,

neviem, či na vás budem mať
každý deň čas.
Takže najlepšie, čo môžete
urobiť, je učiť sa
s vnútorným Majstrom.
Všetko, čo som vám
povedala mojimi ústami
alebo gestami,
je len pre vašu myseľ na
pripomenutie vašej pamäti:
Spomeň si,
že si Boh,
že si Budha.
To je všetko, na čo to je.
Nezáleží na tom,
ako dlho ma počúvate,
stále je to rovnaké.
Nezáleží na tom,
koľko príbehov
alebo aké rôzne
príbehy rozprávam,
stále je to rovnaké.
Pripomínam vám,
že ste Budha
a že by ste si mali spomenúť,
a každá odpoveď je vo vás,
pretože vy ste Boh!
Vy ste Budha.
Nemôžem vám povedať
nič než to.
Takže aj keď nie sme
spolu, vy ste Boh.
Takže čím menej
ste so mnou,
niekedy je to možno
pre vás lepšie.
Je to lepšie.
Spoliehajte sa na
vášho Majstra vo vnútri,
na vaše vlastné Ja.
Budha povedal,
že musíte zapáliť
svoju vlastnú fakľu.
Ale samozrejme
vidieť učiteľa je dobré,
je to zábava, je to pekné,
ako vidieť dobrého priateľa.
Neviem, prečo hovoríte,
že vám tak veľmi chýbam.
Aký je rozdiel medzi mnou

a tisícmi či miliónmi ľudí
tam vonku?
Aj keď chodíte
na strednú školu, učiteľ
zo strednej školy vám
nechýba tak veľmi, nie?
Nechodíte za ním každý deň.
Možno preto, že ho vidíte
každý deň, však?
Máte ho už dosť?
Takže možno sa školský
systém musí zmeniť.
Možno keď bude môcť
vidieť učiteľa len raz
za týždeň,
bude sa na to študent tešiť.
Ale to je iné.
To je materiálne učenie.
Oni musia byť spolu,
skúšať predmety
a vidieť, kam sa študent
posunul,
ako ďaleko, ako veľa
vie z abecedy,
z angličtiny,
z matematiky
a všetkého ostatného.
Toto je materiálne učenie.
Musíme používať materiálne
spôsoby na preskúšanie.
Ale v duchovnom učení,
nemôžem tu sedieť a nútiť
vás robiť domácu úlohu.
Čo by ste mi povedali?
Ale povedala som vám,
aby ste si viedli duchovný
denník, no to je pre vášho
vlastného Učiteľa, vášho
vnútorného Majstra.
Vlastne nikto by
nemal vedieť
o vašom pokroku,
zlom i dobrom každý deň.
To je tajomstvo.
To je vaša vlastná
investícia,
vaša súkromná záležitosť,
vaša vlastná sponda
samým sebe.
Takže vidíte,

že v dávnych časoch
alebo aj dnes,
ak sa niekto chcel
vyspovedať kňazovi,
nerobili to na verejnosti
a kňaz by tiež nemal vedieť,
kto to je,
takže obaja išli
do veľmi tmavej miestnosti
a hovorili o temných veciach,
takže ich ocenila
iba temnota.
To je možno preto,
aby sa predišlo rozpakom
a aby to nebolo bremenom
pre obe strany,
pretože ak spovedajúci sa
človek príde a vidí kňaza
opäť nasledujúci deň,
a vie, že kňaz pozná
všetko o jeho zlých veciach
z minulej noci,
potom by sa pravdepodobne
cítil veľmi v rozpakoch,
takže by nechcel
znovu ísť do kostola.
Alebo keby kňaz vždy
videl tú tvár:
„Ach môj Bože,“
pamätá si, čo urobil
minulú noc, takže to
nie je dobré ani pre jedného.
Ak ale chcete poslať
svoj duchovný denník mne,
je to v poriadku,
ja tiež neviem, kto je kto.
Pretože ho prečítam
a zabudnem na to.
Neuvidím tvár
a nezapamätám si meno.
Až doteraz, stále sa snažím
nezapamätať si vaše meno.
Je to dobré pre nás oboch.
Neurazte sa,
ak na vás zavolám:
„Vy, blondák tam“ alebo
„ten tmavý tam“,
„profesor“,
„zubár“
alebo „lekár“.

Niekedy ich volám takto
alebo „pekná tvárička tam“
či „ten s čiernou čiapkou“,
niekedy tak.
Aj tak v skutočnosti
nemáme mená.
Meno patrí len
tomuto vozidlu,
ktoré používame.
Takže v politike
alebo v oblasti podnikania
sú ľudia hrdí na to,
že si pamätajú
meno svojho spoločníka.
Ja nie.
Myslím, že je to pre mňa zlé.
Ak si zapamätám vaše meno,
keď čítam list od vás,
potom si poviem:
„Ach, páni, to dievča,
myslela som, že je pokojná
a taká čistá a teraz
mi napísala všetky tieto veci.
Môj Bože!“
Nabudúce, keď vás uvidím,
spomeniem si
na všetky tieto veci.
Aký to má význam?
Chyby skutočne
nie sú pre nikoho,
aby súdil alebo kritizoval.
Sú len pre vás,
aby ste vedeli,
nakoľko ste sa zlepšili
a ako blízko ste pokročili
k vlastnému Božskému Ja.
Pretože vlastne,
ak sme Boh,
ak sme Budha,
nemáme žiaden kaz, žiadne
chyby, žiaden problém.
Len preto,
že sme zišli sem,
všetko to prostredie
a hra života
nás zatiahla
do toľkých temných kútov,
niekedy proti našej vôli.
Takže teraz, ak sa môžeme
dostať z týchto

temných kútov,
mala by to byť radosť,
mal by to byť úspech.
Nie je treba,
aby nám niekto
zdôrazňoval:
„Hej, včera si bol
v temnom kúte.
Viem o tom.“
O čo vlastne ide?
Ak je v tomto svete
temný kút, potom
musí byť niekto,
kto je viazaný, aby niekedy
spadol do toho temného kúta.
Ak to nie ste vy,
potom som to ja.
Ak to nie som ja,
potom je to on alebo ona.
Nie je na tom nič zlé.
Pokiaľ si dokážeme
uvedomiť svoje chyby
a potom sa vrátíme do Svetla,
tak je všetko v poriadku.
Ako keď sa prechádzate
po tejto oblasti,
v novo vybudovanom
kambodžskom centre,
a samozrejme na ceste
je mnoho dier.
Niekedy dážď
odplaví celý terén
a niekedy auto vezie
veľký náklad,
veľký náklad kameňov
a keď zaprší,
auto zatlačí
na niektorú časť cesty
a vytvorí tam diery.
A niekedy keď je tma,
alebo keď sa vám
vybila baterka
alebo ste si ju zabudli v stane,
ktorý je 5 kilometrov ďaleko
a je práve čas stretnutia,
čas na jedlo
alebo modlitbu,
takže nemáte možnosť
vrátiť sa späť do stanu
po svoju baterku,

tak pravdepodobne občas
narazíte a spadnete.
To nie je vaša chyba.
Možno je čiastočne
vaša chyba,
že ste si zabudli baterku
alebo že ste zabudli
skontrolovať,
či sú batérie nabité,
ale to nie je zločin,
že ste spadli
do takej tmavej diery
a zranili ste sa.
Takže vlastne ľudia,
ktorí sa pomýlili,
ktorí urobili chyby,
sú taj takíto.
Takže niekto má povinnosť
vytiahnuť ich,
obviazať ich
alebo dať nejaký liek
na ich zranenia
a odniesť ich domov,
alebo ich nechať ísť domov
samotných. Podľa toho,
aké vážne je to zranenie.
Takže je v poriadku,
ak potrebujete nejakú pomoc,
nejaký obväz.
Môžete ich poslať za mnou,
ale buďte si istí,
že si nezapamätám
vaše meno.
Nechcem si ho zapamätať,
aby moja myseľ
nezasahovala
do mojej lásky k vám.
Až doteraz stále neviem
jeho meno,
jej meno, každého meno,
hoci vždy prichádza.
Nikdy sa jej nepýtam
na meno a nepoznám ho.
Nepotrebujem to,
nestarám sa.
Iba ju milujem,
a to je všetko, čo viem,
to je pre mňa dost,
so mi stačí.
V Nebi máme iba

jedno meno, a to meno
Láska a Múdrost'.
Ďakujem vám.
Takže sa netrápte,
že sme od seba vzdialení,
pretože v skutočnosti
nie sme oddelení.
Sme tým istým,
tou istou substanciou,
a pokiaľ ideme
rovnakým smerom,
skôr či neskôr
sa navzájom stretieme
alebo dôjdeme
do jedného bodu,
na jedno cieľové miesto.
Preto meditujte každý deň
a užívajte si to privilégium
svätosti, ktoré vám bolo
priznané.